

Závod v retro podmínkách
PRAHA - DOKSY 2021 - 39. ročník
Memoriál Josefa Šimona a Lud'ka Kokty
27.5. – 79 km

VÝSLEDKOVÁ LISTINA

Poř	jméno	kat.	team	čas	kat.poř.
1.	Kerpl Lukáš	B	CK Vinohradské Šlapky	2:25:01	1.B
2.	Vejvoda Josef	D	CKKV Praha	2:25:02	1.D
3.	Sýkora Robert	C	CK Vinohradské Šlapky	2:25:08	1.C
4.	Prager Karel	D	CK Vinohradské Šlapky	2:27:05	2.D
5.	Tarasyuk Igor	D	CK Vinohradské Šlapky	2:27:10	3.D
6.	Trachta Pavel	D	CKKV Praha	2:27:44	4.D
7.	Hampl Pavel	B	CK Vinohradské Šlapky	2:37:17	2.B
8.	Chyský Pavel	D	CKKV Praha	2:41:25	5.D
9.	Liška Pavel	D	CKKV Praha	2:41:26	6.D
10.	Jaroš Petr	E	CK Vinohradské Šlapky	2:41:29	1.E
11.	Ferenc Zbyněk	D	CKKV Praha	2:41:38	7.D
12.	Turek Mirek	D	CKKV Praha	3:10:01	8.D
13.	Velíšek Jiří	E	CKKV Praha	3:27:30	2.E
14.	Videman Martin	D	Vysoká Libeň	3:35:32	9.D
15.	Kokta Michal	F	CKKV Praha	4:59:59	1.F

Vrchařská premie ROMANOV: 1.Vejvoda Jos. CKKV Praha 1:44:47

PRAHA – DOKSY 2021, 39.ročník, podruhé v době covidové.

Řečeno prapodivnou hantýrkou politiků, „v mírném rozvolnění doby covidové“, se sešlo 15 z dvacítky víceméně pozvaných cyklistů. Na pár desítek dokumentů získávaných v průběhu čtyř měsíců opět nebylo kdy. Tedy znovu závod v retro podmínkách, zcela syrový závod bez jakékoliv přísady a hlavně nenápadný. Poslední květnový čtvrtek – letos 27.5., se startovalo netradičně již v 15 hodin. Ono totiž v té době covidové bylo daleko složitější obstarat restauraci pro občerstvení a večerní posezení, stejně tak zajistit noclehy. Takže časový presing jako kůň. Ještě než se vyjelo jsem v hloučku zaslechl hlasy, že to bude vyjíždka, pěkně v pohodě pohromadě až pod Romanov a tam se začne závodit. V duchu mi znělo – ha ha ha, jestli ještě na Řepíně budete pohromadě, víckrát Doksy neudělám. Za ta léta zprvu na kole, pak v autě, vím, že na této trase se málokdo udrží chladně existovat a nezávodit. Jenže pak mi úsměv zamrzl na tváři. V jádru věci je to vlastně hrozná neúcta k dlouholeté tradici tohoto závodu. A že nás je kvůli situaci v zemi docela málo, přeci neznamena, že to není závod, že je to degradace JEN na vyjíždku! Kdo to chce takto prezentovat, ten si to může zajet kdykoliv jindy, jen ne první čtvrtek v květnu a asi by sem neměl jezdit. V dávnověku závodu nás mnohdy bylo i méně, a jak to každý účastník prožíval, jak se velebil vítěz a každý kdo dojel. Psali se mnohastránkové reportáže, rozhovory se závodníky, to už se dnes ani nevidí. To jen na okraj, jak to cítíme my, co závod už léta děláme.

Zpět na trať. Počasí nic moc, chladno, vítr a dešť stále na krajíčku. Na Řepíně už je opravdu peloton roztrhaný a rozestupy se zvětšují. Na čele je hodně vidět Luke z Vinohradských Šlapek a jeho kolegové Kolíkáč, Kapr. Náš, do Sparty zapůjčený Pepa Vejvoda, má letos velkou šanci prolomit věčné prokletí druhých míst a zvítězit, tak rovněž pracuje na čele. A je na něm vidět, že on to rozhodně za vyjíždku nepovažuje. Na vrchol Romanova přijíždí první, tempo s ním udržel jen Luke, kousek zpět je Kolíkáč, v dalším odstupu Kapr a k mé potěše i Pavel Trachta. Poslední kilometry jede na čele trojice Pepa Vejvoda, Luke - Lukáš Kerpl a Kolíkáč – Robert Sýkora. Rozhoduje se až v závěrečném spurtu, nejvíce sil má nakonec Lukáš Kerpl, v posledních deseti metrech přespurtoval Pepu Vejvodu. Pár vteřin za nimi dojíždí R.Sýkora. Po dvou minutách přijíždí, s malými rozestupy Prager, Tarasyuk a Trachta. Další borci už nabrali větší ztrátu. Tedy závodilo se a ne, že ne! Doksy jsou pro příště zachráněny. Letošní vítěz jel závod o dvě sekundy rychleji, než loňský.

Můj favorit Vejvoda je znovu druhý, pokolikáté už! Do historické listiny vítězů závodu se nejspíš nikdy nezapiše, léta přibývají, dynamika se vytrácí...

Kupodivu většina závodníků nejela v dešti, až ti poslední opozdilci si užili pěknou průtrž mračen. Mezi nimi Martin Videman, ten se letos urputně držel tradice a na start přijel v obvyklých 15:20, kdy už byli všichni pryč. Přitom to byl on, kdo dal první podnět k uskutečnění letošního ročníku. Jeho mail – „27/5/2021 se chystám na start Praha-Doksy. Pojede někdo se mnou?“, nás s Mišákem probudil z letargie (jet či nejet?) a začali jsme konat.

Terasa v kempu byla nepoužitelná, vyhlášení tedy bylo na zahrádce hospody 4tuna. Najíst nám tam dali, popít také nechali. No, bujarost jaksi v tom chladu a dešti netryskala. Snad se závod opět líbil, žádné negativní ohlasy jsem nezaslechl, s Mišákem jsme museli brzy odjet. Noclehy v chatkách v kempu byly zajištěny, dlouholeté nocležníky, i přes rekonstrukci kempu, nenechali na holičkách...